

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

In Epistol. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

rolo Augusto. Quod non ita interpretor, quasi tunc Carolus nomen Augusti usurparit, ut patet disertè Episc. 4. Tres personæ in mundo altissimæ hucusq; fuere: id est, Apostolica Sublimitas, &c. Alia, est Imperialis dignitas, &c. Tertia est Regalis dignitas, in qua vos. Post mortem bellicosissimi David, inquit Sangallensis de gestis Caroli M. lib. 2. cap. 29. Carolum intelligens, eiusq; filium Ludovicum appellat Salomonem. Benedictus sit Dominus Deus noster, qui tribuit oculis nostris secundum David Regem videre, ait Stephanus V. salutans Ludovicum filium Caroli, ut habet Theganus de gestis Ludou. cap. 16. 17. 18.

fol. 15. v. 13.

Desunt mihi) Hæc paulo aliter citat VVilhelmus Malmshuriensis lib. 1. de gestis Regum Anglorum cap. 3. & lib. 3. de Panific. Angl. Date mihi exquisitoris eruditionis scholasticæ libellos, quales in patria habui, per bonam & deuotissimam magistrum mei Egberti Archiepiscopi industriam. Et si placeat sapientiæ vestræ, remittam aliquos ex pueris nostris, qui excipiant inde quæq; necessaria, & reuehant in Franciam flores Britannia, & non sit tantummodo in Eboraco hortus conclusus, sed etiam in Turonica emissiones paradisi.

IN EPISTOL. IV.

fol. 17. v. 18.

GRatias agimus) Perperam hæc sine distinctione conuicta habuit codex m. s. cum hic nona Epistola incipiat, scripta ad eundem Carolum Magnum. Quod ex initio sequentis Epistolæ constare potest.

fol. 18. v. 14.

Secundæ Romæ) Caue Aquileiam intelligas, qua & Roma secunda dicta est. Hic nomine Romæ secundæ intelligit Constantiopolim, quæ passim in Constitutionibus Imp. Socrati Hist. Eccl. lib. 5. cap. 8. Corippo, Marcellino Comiti, Zonara, & aliis, Roma dicitur: ut & Sidonio in Panegy.

Salue sceptrorum columen, Regina Orientis
Orbis Roma tui,

Nq

Neq̄ tantum Constantinopolitana vrbs, sed & alia, sicut potentiam, ita & nomen Romae emulabantur. Hinc Saluiano Massiliensi lib. 7. de providentia. Carthago vniuersarum Africae urbium Princeps & quasi mater, & in Africano orbe, quasi Roma. Et Aufonio Capua Campaniae dicitur: Roma altera. Aedui, Sigeberto, Celtica Roma. Aquileia, Roma secunda, indeq̄ Chromatinus Aquileiensis Episcopus, dictus est Romanus Episcopus, in libro de octo beatitudinibus. Ita Arclas nobilissima vrbs Galliae ab Aufonio vocatur Gallula Roma. Vide quae notat Sauaro ad lib. 1. ep. 11. Sidonij.

15. Gubernator imperij) Constantinus septimus anno 797. à matre Irene & consiliariis captus & excæcatus mortuus est Theophane auctore.

17. Regalis dignitas) Hæc præter Carolum Magnū nulli eius ætatis conueniunt: nullus enim Regum, eum dignitate, potentia, prudentiaq̄ æquauit. Vide, quae notamus in ep. 3.

26. Excæcauerunt caput) In populum Rom. seuerè & verè hæc dicta, qui in Pontificem Summum, Leonem III. insurrexerunt, pulsatum mutilarunt oculis; Anno 799. teste Anastasio Bibliothecario. Cum Leonem sanctissimū, inquit VVillielm. Malmesbur. li. 1. de gestis reg. Angl. plagis in Ecclesia Beati Petri affecissent, adeo ut linguam eius mutilarent, & lumina terebrarent, Romam ad reformandum statum Ecclesiae ire maturauit Carolus. Ibi in improbos vltionem executus, tota hyeme refedit; Apostolicum, per Dei miraculum planè loquentem, & clarè videntem proprio tribunali restituens. Eadem Ethelwyerdus lib. 3. Chron. cap. 1. & Sangallensis de gestis Caroli M.

Te regat, exaltet) Ita corrigo ex coniectura, m. s. vitiose: fol. 20. r. 22
Te regat, exaltet, defenderet & ornet & amet. nisi malis ita hexametrum statuere: Te regat exaltet defendat & ornet & amet,

fol. 22. v. 9.

Addere placuerit) Et hic & alibi passim patet Alcuinum Carolo M. misisse scripta sua censenda imò corrigenda. Unde non immerito in questionem vocatur communis illa sententia, qua dicitur Alcuinus Præceptor Caroli M. quam erudite discutit Baronius tom. 9. an. 778. cuius sententiæ subscribo. Et notandum, quod Sangallensis ille auctor de gestis Caroli M. ait, à Carolo Alcuinum honoris ergo Præceptorem appellatum, & ab aliis appellari voluisse. Et, nisi fallor, hunc honorem Præceptoris innuit ipse, cum ait infra Epistola 10. Flaccus vester legatur in literis, qui quondam audiebat in verbis.

Discipuli autem Alcuini sunt: Amalarius Treuerensis, ut ipse de se testatur de ordine Antiphon. c. 58. Eanbaldus Episcopus Eboracensis de quo lege infra Epist. 24. & 38. Macarius Episcopus, de quo Epistol. 18.

IN EPISTOL. VI.

fol. 24. v. 18.

Laidradum Episcopum) Meminit huius Ep. 8. Eginhardus testatur Laidradum testamento Caroli Magni accitum testem interfuisse.

IN EPISTOL. VII.

fol. 25. v. 22.

Huius partis cognoscendam perniciem) Huius partis perniciem, calamitates vrbis Romæ appellat.

fol. 26. v. 8.

Pro pietatis ope) ita enim correxi. In m. s. vitiose legitur: Illius ut ex vobis proprietis ope.

ii. Qui tristis venit) Ita lego, non, veniat, ut habet m. s. Nam videtur alludere ad alteram profecionem Romanam Caroli M. qui quater Romam profectus est, anno 774. vindicans Adrianum & Romanam Ecclesiam ab iniuriis Desiderij Longobard. Deinde anno 781. soluendi voti causa. Tertio contra Ducem Beneuentanum an. 786. quarto ut restitueret Leonem an. 800. quo Imperator profectus.

IN